

בלק - קפ"ו ע"א

שמעו הם ותמהגו, הרימו ידיהם וברכווהו. אמרו, וداعי בך זהה, ויום זה השפදנו יחד עם חתן ובכלה שלא היה להם אריכיהם ורמי מתחרים להזוויג, ולא היה אדם ששיתDEL עלייהם, ואנו השפדלנו בהם ולא קראנו קריאת שמע בעונתה, וממי שעוסק במצוה - פטור מהמצוה. אמר לו, בני, איך ידעתי? אמר להם, ברית לבוישכם ידעתי Kashkabati אליכם. פה מהו. ישבו, נטלו ידיםם וכרכו פת.

רבי יהודה היה ידיו ממלכחות, ונטל ידיו וברך טרם שנintel. אמר לו, אם תלמידי רב שמעיה החסיד אפס, לא היה לכם לברך בידים מזוהמות, וכי שמא בריך

בידים מזוהמות חיב מיתה. פתח אותו תינוק ואמר, (שמות ל) בבאים אל אهل מועד ירחתו מים ולא ימתו וגוו'. למדנו מפסיק זה, שמי שלא חושש לזה ויתראה לפניו המליך בידים מזוהמות, חיב מיתה. מה הטעם? משום שדרי האדם יושבים ברומו של עולם. אצבע אחית יש ברי האדם, והיא

האצבע שהריהם משה. בוחר (שם ט) ועשית בריחם עצי שטים חמשה ל夸רשי צלע המשכן האחד וחמשה בריחם ל夸רשי צלע המשכן השנית. וכחוב וחברית התיכון בתוך הקירושים מברות מן הקצה אל הקצה. ואם תאמר שאותו ברית התיכון הויא אחר, שלא היה בכלל אורות חמשה - לא כן. אלא אותו ברית התיכון היה מאותם חמשה, שנים מפאן ושנים מפאן ואחד במאצע. הרי קיה ברית התיכון עמוד יעקב, סוד משה. נגנרג זה חמש אצבעות ביד

דא, חמש אצבען בידא דבר נש. וחבריהם התיכון באמצעתה,

שמעו אינון, ותויהו, ארימו ידיהו ובריכו ליה. אמרו ורקאי הבי הוא. ויומא דא אשתקדלא בהדי חתן וכלה, דלא הוה לון אריכיהו, והו מתקארן לאזדווגא, ולא הוה בר נש לאשתקלא עלייהו, ואנן אשתקדלא בהו, ולא קריין קריאת שמע בעונטה, ומאן דאיתעסק במצוה, פטור מן המצוה. אמרו ליה, ברי, במא ידעתי. אמר ליה, בריחא דלבושיכו ידענא, בד קרייבנא לגביכו. פוווה. יתבו, נטלו ידיהו ובריכו רפתא.

רבי יהודה הוו ידיו מלוכבן, ונטיל ידו, ובריך עד לא נטיל. אמר להו, אי תלמידי דרב שמעיה חסידא אתון, לא הוה לך לברך בידים מזוהמות, ומאן דבריך בידים

מזוהמות, חייב מיתה.

פתח ההוא ינוקא ואמר, (שמות ל) בבאים אל אهل מועד ירחתו מים ולא ימותו וגוו'. ולפינן מהאי קרא, דמן דלא חייש להאי, ויתחזי קמי מלכא בידין מזוהמן, חייב מיתה. מאוי טעם. בגין דידי דבר נש יתבין ברומו של עולם. אצבע חדא אית בידא דבר נש, וайיה אצבע חדא משה.

בתיב (שם ט) ועשית בריחם עצי שטים חמשה ל夸רשי צלע המשכן האחד וחמשה בריחם לתיכון המשכן השנית. וכחוב וחברית התיכון בתוך הקירושים מברות מן הקצה אל הקצה. וαι תימא, דההוא ברית התיכון אחרא הויא, דלא הוה בכללא דאיןון חמשה. לאו הבי. אלא הוה ברית התיכון, מאינון חמשה הוה. תריין מפאן, ותריין מפאן, וחד באמצעתה. הא הוה ברית התיכון, עמודא דיעקב, רזא דמשה, (דף קפ"ו ע"ב) לקלבל